

El candidat Borrell passa l'examen dels diputats europeus

Vol visitar Kosova i esquiva el cas català

Josep Borrell, ahir ■ EFE

El Suprem ultima la sentència de l'1-0 debatent les penes

Els jutges es van reunir ahir per fer-ne la deliberació, mentre una part de les defenses ja tenen enllestit el recurs

Busques el millor per a la teva llar?

MacMobles Cañellas

Sant Josep, 8 - Mataró - T. 93 790 20 72

www.macmobles.cat

816804-11578300

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMARTS • 8 d'octubre del 2019. Any XLIV. Núm. 15144 - AVUI / Any XLI. Núm. 14014 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

VOL VIURE EN

P6-8

Mítting al Parlament

FRACÀS • Ciutadans i el PP es queden sols i s'estavellen en la censura al president Quim Torra

ESPECTACLE • Roldán carrega contra l'independentisme i el PSC, en una moció electoralista

Lorena Roldán es dirigeix al faristol del Parlament passant per davant del president Torra i el vicepresident Aragonès ■ EFE

Nacional

P9

El TSJC accepta investigar Salvadó

L'exsecretari d'Hisenda, d'ERC, ha estat citat a declarar el 19 de novembre

Europa-Món

P20

Trump abandona els kurds en mans de Turquia

11.000 kurds han mort combatent EI

Nacional

P9

Bosch replica a Borrell que mantindrà les delegacions

PROTAGONISTES
Irene Solà Escriptora P24,25

EL PUNT AVUI+
Avui a les 21,00 h

"Cap dels personatges es comporta com ho faria jo"

L'ESPORTIU

Futbol

L'Espanyol substitueix Gallego per Machín

Pont i Pujol
empresistes

CONSULTORIA INTEGRAL

per a pimes i patrimonis familiars

www.pontipujol.com · tel. 93 764 04 69

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Isabel-Clara Simó

Numerets

Hi ha una senyora al Parlament de Catalunya, que és la portaveu de Ciutadanos (no en diré nom perquè això és exactament el que busca: publicitat), i que imita ferotgement la seva predecessora. L'altre dia, imitant aquella, va fer un número que, per a gaudi d'ella, han reproduït els mitjans. Portava a la mà una enorme foto de l'atemptat de Vic. Com que és analfabeta i no sap res de la història de Catalunya, va creure que estava demostrant que a Catalunya hi ha terrorisme. És digna de llàstima més que d'indignació. Llegeixi una mica, senyora, que per fer numerets hi tenim el circ, que pot ser genial. Més o menys com el seu *quefe*: fa uns mesos mostrava un exemplar de *Cavall Fort* en què hi havia un mapa dels Països Catalans i deia, tot indignat, que els separatistes volen expandir-se. Era la primera vegada que veia els Països Catalans i, com que no saben res de res, s'indignava. Què tal, senyor, si llegeix l'herència de Jaume I i s'atansa a les festes popu-

M'he fet de Torra. No és que no ho fos anteriorment, però ara que és la diana dels insults més grollers, m'hi he sentit jo també insultada

lars de tot arreu? Com que l'escola catalana adoctrina, quin fracàs amb vostès!

M'he fet de Torra. No és que no ho fos anteriorment, però ara que és la diana dels insults més grollers, m'hi he sentit jo també insultada. Ara cal preguntar-se per què aquesta dèria contra Torra: qualsevol president de la Generalitat, tenint com tenim majoria absoluta (i això vol dir que tenim majoria absoluta en la població, que són els votants), representa el poble català. Que tothom no hi està d'acord? Senyors, creuen vostès que Trump és beneït per tots els nord-americans? El moviment independentista no el parareu, i més si no teniu arguments; només teniu gesticulació.

La vostra Constitució, que està antiquada (us en recordeu de quan la mili era obligatòria?), ens atorga categoria de nacionalitat, per això tenim el Teatre Nacional de Catalunya o tants altres organismes nacionals. Per què no hi llegiu els articles sobre la llibertat d'expressió o l'autonomia del Parlament català? És que tampoc no sabeu llegir?

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

'Un home i una dona'

Ni *Intolerància* de Griffith ni *La diligència* de Ford ni *Ciudadà Kane* de Welles ni *2001* de Kubrick. La pel·lícula que més ha influït en el cinema de Hollywood ha estat –va ser– *Un home i una dona*, que és francesa, dirigida per Claude Lelouch el 1966, i interpretada per Anouk Aimée i Jean-Louis Trintignant. Fins llavors, els productors americans s'havien gastat molts diners per atreure públic cap als seus productes: els havien poblat de masses humanes, havien contractat els millors guionistes, dialoguistes i compositors, havien fet aixecar grans decorats, tenien en nòmina dotzenes d'actors subalterns per reforçar l'acció i donar la rèplica als protagonistes... Va venir *Un home i una dona* i tots van ser despatxats, i els decorats, derruïts. Només van quedar les parelles protagonistes, netes i pelades. *Un home i una dona* va tenir un èxit esclatant. Recordo les expedicions que la gent feia al cine Windsor de la Diagonal de Barcelona per anar-la a veure. Recordo amb quins ullets d'entusiasme retornaven. Jo era molt jove i vaig haver d'esperar que la pro-

“Es torna a reunir l'equip del film que va fer canviar Hollywood

jectessin al costat de casa. Vaig haver de fer algunes maniobres de distracció per entrar perquè era “no apta”. Un senyor i una senyora, tots dos vidus i amb fills petits, es passen dues hores –o les que durés– circulant amb cotxe sota la pluja. Els autèntics protagonistes de la pel·lícula són la pluja i els netejadors frenètics del parabrisas. També fa sol. Llavors els arbres dels camins i carreteres es reflecteixen en els vidres. Quin argument té la pel·lícula? Una història d'amor. Ja està, s'ha acabat el guió. Quins diàlegs? Per causa d'*Un home i una dona*, entre els anys seixanta i vuitanta el cine de Holly-

wood es va construir a base d'històries d'amor o de desamor sense més entrellat, amb diàlegs mig improvisats, amb un piano, amb l'únic decorat d'un cotxe amunt i avall sota el sol o sota la pluja, amb els eixugaparabrisas en acció permanent. “T'estimo.” “M'has dit que m'estimes?” “T'he dit que t'estimo.” “Oh, Déu meu, m'has dit que m'estimes!” Canviïn *estimar* per *odiar*, almenys d'entrada, quan Dustin Hoffman i Meryl Streep es van enfrontar per un fill a *Kramer contra Kramer*. Cinquanta anys després, i quan Hollywood ha mig rectificat les seves claudicacions, Claude Lelouch ha reinicidit, amb els mateixos actors. Ara coincideixen en una llar d'avis. Els fills respectius sembla que culminaran la història d'amor que els pares no van rematar. L'he vista. N'he oblidat el títol. El cine era buit. No hi ha perill, doncs: Hollywood no la prendrà per model. Dustin Hoffman i Meryl Streep no es tornaran a reunir. Alguns es pregunten en quin moment l'edat d'or de Hollywood es va tancar. Jo dic que amb *Un home i una dona*, i que no se n'ha refet mai del tot.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/ahho2p>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Retratats

A mi no em sembla malament, que el Parlament debatés ahir una moció de censura contra el president Torra (o hauria de dir contra Iceta, sentint Lorena Roldán?). No em sembla ni un malbaratament de diners, com deia Meritxell Budó, ni cap pèrdua de temps si resulta que el reglament del Parlament permet que es presenti i que es debati. I, vist com va anar ahir, em sembla que la moció de censura finalment va ser d'una gran utilitat. Em va semblar una despesa i un temps ben invertit. Perquè va deixar ben retratat qui són i què és això de Ciutadans. "El germen de la intolerància", deia diumenge Artur Mas en una entrevista en aquest diari. Doncs això. És indignant el que està fent Ciutadans. És indignant la barreja gens gratuïta que està fent, dia rere dia, entre violència i independentisme. Què els passa? És que no tenen més arguments? Què fan, parlant amb aquesta

“Aquest és l'argument de Cs? Divisió? Goma-2 i explosius? Són uns irresponsables

lleugeresa de goma-2, d'explosius i de terrorisme? És indignant. El cap de setmana Albert Rivera acusava Torra "d'aplaudir els qui porten goma-2 o armes de foc", i Inés Arrimadas argumentava que la moció de censura a Torra l'han presentada ara "perquè fins ara no havíem tingut goma-2 en el debat polític". Però de quina goma-2 parlen? De la que hi posen ells, en el debat polític? La goma-2 la van posar en el relat de les detencions alguns mitjans de comunicació de Madrid, co-

sa que posteriorment alguns van matissar i d'altres fins i tot desmentir. No se sap ni si surt en el sumari, que continua essent secret, però alguns mitjans ja en parlen amb tota normalitat i Ciutadans recull el quant (què va ser primer, l'ou o la gallina?) i ho trasllada al Parlament. De veritat que veuen Quim Torra planificant amb els CDR actuacions amb goma-2? De veritat que independentisme és igual a terrorisme? El més greu de tot és que intueixo que els Riveras, Arrimadas i Lorena Roldán (que és aquesta senyora que va amb fotos de l'atemptat de Vic al Parlament) saben que és mentida. I que si fos veritat l'independentisme mateix aïllaria aquests casos. Però se'ls en fum. Són uns irresponsables, capaços de dinamitar-ho tot (perquè ells sí que juguen a dinamitar-ho tot) només per uns minuts al *Telediario*. N'haurien de presentar més, de mocions de censura. Perquè queden ben retratats.

EDITORIAL

Cs fracassa, l'unionisme s'estavella

La moció de censura debatuda ahir al Parlament a instàncies de Ciutadans va posar de manifest la barroera instrumentalització mediàtica que aquest partit fa de les institucions. Amb una candidata a substituir el president Quim Torra, Lorena Roldán, que va utilitzar la pitjor política de l'insult, amb un llenguatge groller i provocador i la mentida com a arma argumental. Així ho va denunciar la consellera portaveu del govern, Meritxell Budó, que amb la seva substitució del president Torra ja va posar de manifest el baix perfil de la moció de censura d'ahir. També van criticar-ho en les seves intervencions els portaveus dels grups independentistes o dels comuns. Però fins i tot Miquel Iceta va justificar l'abstenció del PSC per considerar-la una iniciativa oportunista i fracassada.

Cs i PP van buscar ahir el rèdit mediàtic electoral amb Albert Rivera, Inés Arrimadas i Cayetana Álvarez de Toledo a la tribuna d'invitats, i per això van carregar de forma inaudita durant bona part de la sessió contra els socialistes. En definitiva, Cs va pervertir ahir el sentit d'una moció de censura, que és legítima, però que ha de ser una eina constructiva d'alternativa de govern. Roldán no va exposar el seu programa sinó un reguitzell d'insults i falsedats. Entre altres, insidioses referències al terrorisme, la pólvora o explosius com la goma-2 que buscaven criminalitzar l'independentisme i generar una irreal imatge de violència. Amb Cs, que ahir va estar nefast en el fons i en la forma, l'unionisme va fracassar novament al Parlament, i de manera estrepitosa. La moció contra Torra no va obtenir el seguiment ni d'una tercera part de la cambra catalana. La qual cosa demostra la inexistència d'una alternativa viable a l'independentisme. Aquesta, i no cap altra, és la Catalunya real.

De reüll

Eva Garcia Pagán

Xantatge empresarial

Dos anys després de l'1-O, no només es demostra que no hi ha fuga d'empreses (perquè se'n creen més que les que marxen) sinó que les grans corporacions que van moure les seues socials per interessos polítics poc hi fan a fora, perquè mantenen els centres productius al territori. S'havia avisat que era una operació més estètica que no pas efectiva, la de canvi de domicili fiscal; que les xifres que aportaven des de Madrid els registradors no s'ajustaven a la realitat; i el cert és que a unes empreses els costarà més que a altres revertir-la.

La "fugida" va ser forçada i engreixada des del moviment unionista. El procés d'independència del poble català de ben segur que comportarà canvis i sortides, noves entrades i nous compromisos. Però la "fugida" de fa dos anys va ser forçada i engreixada des del moviment unionista. És la mena de xantatge del nen que s'endú les joguines perquè el joc que toca no és del seu gust. I xoca, la contradicció, quan justament s'acusa de boicot entitats que comparteixen informació sobre empreses compromeses i lligades al territori. És boicot fer xarxa però és llibertat d'empresa abandonar el territori?

Empreses i patronals, entitats i partits: deixeu-vos estar de fugues maquillades i alarmeu-vos per les que marxen de debò o per les que volen retallar condicions laborals: TE Connectivity, Prysmian, Agrolimen, Nissan, Microson (antiga Gaes), Mon-Pa o Venca amenacen amb deixar sense feina els treballadors. I això sí que fa por.

Les cares de la notícia

PORTAVEU DE CIUTADANS AL PARLAMENT

Lorena Roldán

Lliçons de democràcia

Quan diu que donar suport a la moció de censura al president Torra és una obligació moral de qualsevol demòcrata, com va dir ahir, està dient que tots els diputats del Parlament, llevat dels de Ciutadans, no són demòcrates o són immorals; o les dues coses. Lliçons de democràcia.

ESCRITORA

Irene Solà

La intensitat d'escriure

Amb *Canto jo i la muntanya balla* (premi Anagrama), Solà ha liderat tot l'estiu el rànquing de vendes de ficció en català. Una novel·la amb veus narratives molt originals que ens trasllada al cor de la natura, on diversos protagonistes s'enfronten amb la duresa del dia a dia i a cicatrius fondes.

ALT REPRESENTANT DE LA UE PER A AFERS EXTERIORS

Josep Borrell

Particular democràcia

Després de l'examen de tràmit d'ahir, avui serà oficialment l'alt representant de la Unió Europea per a Afers Exteriors i Seguretat. El màxim responsable de la diplomàcia europea és un polític que, com ens ha mostrat, té un concepte molt particular de la diplomàcia.

Tal dia com avui fa...

1 any

Segon judici

Mas, Ortega, Homs i Rigau s'enfronten a una nova vista, ara al Tribunal de Comptes, per la despesa del procés participatiu.

10 anys

Pugna interna a ERC

La majoria d'afins a Carod no volen plantar cara davant el vet de Puigcercós. El president d'ERC justifica el relleu pel desig de renovació.

20 anys

El nou Liceu

El Liceu es va inaugurar ahir enmig d'una gentada que s'ho mirava des de fora i de prop de 2.500 privilegiats que van assistir a la primera funció.

Full de ruta

Miquel Riera

Restringir el debat

Un Parlament de fireta. Literalment. Això sembla que és el que vol que sigui el govern espanyol el Parlament de Catalunya. Una cambra decorativa on només es pugui parlar dels temes que Sánchez decideixi. Una opinió que, d'altra banda, amb més o menys mesura, comparteixen la resta de partits espanyols. Bé, de fet, n'hi ha, com Vox, i temps a venir, potser també Cs i el PP, que directament la tancaríen. La qüestió no ve pas d'ara, ni de quan es van aprovar, el setembre del 2017, les anomenades lleis de desconexió. De fet, els últims anys són innumerable els recursos, amb decisions judicials posteriors, que minven la capacitat legislativa del Parlament català. No en farem ara la llista, però, hi ha lleis ben destacades i d'important repercussió social, com la de pobresa energètica o la d'habitatges buits, per esmentar-ne algunes, que han estat impugnades sistemàticament pel govern espanyol, tant del PP com del PSOE, i posteriorment anul·lades pel Constitucional.

Les lleis abans que la sobirania popular. El Tribunal Constitucional abans que la llibertat. Els jutges espanyols decidint els límits del debat parlamentari

Ara, el govern Sánchez exigeix un pas més i s'empara en l'alt tribunal per intentar impedir directament que la cambra catalana debati qüestions que no li agraden, com l'autodeterminació de Catalunya o la monarquia espanyola. És a dir, ataca d'arrel la llibertat i la sobirania del Parlament obviant que, com diu l'article 55.1 de l'Estatut, "representa el poble de Catalunya". Les lleis abans que la sobirania popular. El TC abans que la llibertat. Els jutges espanyols decidint els límits del debat parlamentari. Si no fos perquè ja fa temps que hi estem avesats i que som on som, ens sorprendríem. Però d'aquest estat intransigent i repressor ja res ens ve de nou. Més aviat tot el contrari. A hores d'ara, cal estar alerta i esperar-ho tot. Només cal sentir com menteixen vilment, de Sánchez a Arriadas, d'Iceta a Casado. No enganyen ningú, volen aconseguir el poder a Catalunya, que les urnes els neguen, de qualsevol manera. I es consideren demòcrates!

Tribuna

Cesc Batlle. Enginyer industrial. MBA

Una croada estèril

La lluita contra les drogues va començar al món occidental uns cent anys enrere als EUA i, avui dia, després de ser exportada a tot el món, utilitza una quantitat fabulosa de recursos governamentals, amb enormes impactes en la vida d'ingents quantitats de persones. I quin és el resultat de tot aquest esforç? Això és el que analitza Johann Hari, utilitzant xifres i resultats reals de forma molt documentada, a *Chasing the Scream* (2015), un llibre extremadament recomanable.

NO SORPRÈN APRENDRE que un dels principals problemes de la prohibició de les drogues és que és, en si mateixa, una molt potent causa de l'aparició i puixança de les màfies. I això és copsat com ningú per les mateixes màfies, com il·lustra l'exemple paradigmàtic de Chris Hanson, cap de l'agència antidroga de Califòrnia als anys trenta. Eren els primers temps de la guerra contra les drogues, i encara hi havia clíniques a Califòrnia on es proporcionaven drogues de forma

controlada als usuaris. Hanson va liderar una campanya massiva per a tancar els doctors d'aquestes clíniques, i més tard es va provar als tribunals que rebia diners a carretades directament de la màfia xinesa. Alhora, il·legalitzant la droga, s'empenyen consum i consumidors a la il·legalitat i, tot seguit, a la marginació i exclusió social: als EUA, un cop algú és detingut queda exclòs de totes les oportunitats normals en la nostra societat.

PERÒ COM QUE EL NEGOCI depèn dels volums venuts; els volums venuts, del territori que es controla; i el territori no es pot protegir de cap manera legal, aleshores els distribuïdors es veuen abocats a recórrer al terror com a única forma de dissuadir possibles competidors: fer barbaritats cada cop més grosses, perquè un simple tret al cap ja no intimida. Així, l'espiral de violència, com veiem ara i adés a Mèxic, amb crims cada cop més esgarri-fosos, és inevitable.

ALTRES CONSEQÜÈNCIES? Bilions de dò-

lars de guanys per a les màfies; adulteració de les drogues amb productes nocius per a la salut; tendència innata a traficar cada cop amb drogues més dures; corrupció de policies i funcionariats; acaparament de recursos policials que es podrien utilitzar al·trament; etc.

TOTA AQUESTA LLUITA hauria de conduir a menys drogues als carrers, ço que n'hauria d'augmentar els preus. La realitat? Que als EUA, el 1981 un gram de cocaïna valia 379 dòlars i un d'heroïna, 311, i el 1998 en valien 169 i 180 dòlars, respectivament. En altres paraules, un fracàs absolut. I si s'aturés la guerra contra la droga als EUA, s'estalviarien 41,000 milions de dòlars cada any. I si, endemés, les drogues fossin legals i gravades com l'alcohol i el tabac, representarien uns ingressos extres de 46,700 milions de dòlars cada any. En conjunt, 87,800 milions de dòlars extres de recursos disponibles als EUA, any rere any, per a poder cuidar millor els seus ciutadans.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

De què dubtem?

■ Sí, encara em trobo gent que em diu que lluitar per la llibertat de Catalunya ja no val la pena i no hi ha res a fer! Pot ser és respectable la seva manera de pensar i opinar, però així no aconseguirem res de res, ans el contrari, i de res ens servirà queixar-nos més endavant! Jo tampoc tinc la fórmula magistral i fàcil davant d'un fet tan cruel i injust contra el meu país, però sí que penso lluitar allà on calgui perquè s'escolti la meua veu. Només faltaria! Votar el dia 10-N, encara que siguin unes eleccions espanyoles, per a mi és vital, sobretot quan estàs d'acord que cal ser pacífics i no caure en la seva trampa violenta. Vull dir que a Madrid, val més tenir-hi trenta o més representants catalans que lluitin per la nostra independència que no pas ser quatre gats i sentir que no hi

ha res a fer. Vivim temps que sembla que les majories ja no existeixen, per tant val molt la pena votar en clau catalana. Sincerament, trobo estrany que encara hagi d'escriure aquesta carta. Ja ho diuen: la política, o la fas tu o te la fan!

ALBERT ALTÉS SEGURA
Vic (Osona)

Pendants de dues sentències

■ Molts catalans, espanyols i gent de tot el món estem pendants de dues sentències, referides a Catalunya. El lector segurament quedarà sorprès. Dues?

Pensàvem que només d'una: la que han de dictar els juristes del TC en relació no amb el procés català, sinó amb les bones persones dedicades a la política (ara no, ho estaven abans) empresonades des fa un parell d'anys per previsió, no fos cas que

amb les seves idees fessin mal (com si les idees poguessin ferir i matar algunes persones, com ho fan els assassins, violadors, etc., acusades d'uns delictes una mica estranys, i jutjades darrerament en un judici fora de sèrie.

Doncs sí: estem esperant (no amb candeletes sinó amb angoixa) aquesta sentència.

I quina és l'altra sentència que és a la porta? Fàcil d'endevinar-la: la que totes les persones demòcrates que hi ha al nostre món, i totes les entitats d'arreu que defensen els drets humans, dictaran com a conseqüència del com i el què d'aquesta sentència primera que acabo d'explicar per part del TC, llevat que fos una sentència absoluta.

Aquesta segona sentència, que sorgirà d'arreu i de moltes consciències, serà sens dubte una sentència condemnatòria per als juristes

del TC perquè han exercit la seva professió, molt delicada, de manera inadequada i incompetent. Però atès que la llei del talió (ull per ull i dent per dent) ja ha caducat, gràcies a Déu, tot i que aquests juristes es mereixerien com a mínim dos anys de presó preventiva, amb una sentència que els inhabilités per sempre més de la seva feina seria suficient. Seria una sentència prou benèvola. I no per a cadascun del juristes que conformen el TC (no seria just fer passar bou per bestia grossa) sinó solament per a aquells que han declarat culpables i han penalitzat uns homes innocents o, si més no, plens de bona voluntat de servir el seu poble i d'oïr el parer de la majoria de ciutadans que els van votar. Espero de tot cor que no calgui aplicar aquesta segona sentència.

MARIA ÀNGELS MANÉN FOLCH
Barcelona

La frase del dia

“Fins ara hem tingut situacions difícils però una actitud pacífica del moviment independentista”

José Luis Rodríguez Zapatero, EXPRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

Tribuna

Francesc Torralba. Director de la Càtedra Ethos de la URL

Joventut: desfent tòpics

Per a poder copsar la mateixa realitat de la condició juvenil, és essencial posar entre parèntesi les visions tòpiques i els estereotips que hi ha arrelats en l'imaginari col·lectiu sobre aquesta etapa de la vida.

LES REPRESENTACIONS SOCIALS de la condició juvenil no expressen la complexitat del fenomen juvenil, ni la seva constitutiva pluralitat. Massa sovint es confon la part amb el tot i es fan judicis de valor sobre la condició juvenil a partir del coneixement d'una part o bé d'un tòpic que no representa, ni de bon tros, la realitat juvenil. Hi ha un gran segment de joves que no se sent reconegut en les representacions públiques i audiovisuals de la condició juvenil. Tampoc no els agrada la representació que se'n fa en la publicitat, ni en la cultura audiovisual de masses.

LA JOVENESA ÉS UNA ETAPA DE LA VIDA en la qual l'ésser humà assoleix progressivament espais d'autonomia, la capacitat efectiva d'exercici de determinats drets formalment reconeguts a partir de la majoria d'edat, que els permeten o faciliten una aproximació successiva cap a la ciutadania plena. El temps de la joventut és el futur. El futur és el camp de les possibilitats inèdites, l'àmbit en el qual suposadament es concretaran les expectatives. El futur és viscut com un horitzó de plenitud. No és una fatalitat, ni un guió escrit de bell antuvi. Tot és obert.

EN LA SUBSTÀNCIA DE LA CONDICIÓN JUVENIL s'hi mescla, d'una banda, una esperança de futur i, de l'altra, un anhel de transformació. El jove no vol repetir, en la seva pell, la vida dels seus pares; no vol aclimatar-se al món per adaptar-s'hi mudament. Sent un vertader anhel de canviar-lo. El futur no és vist com un espai ple; tampoc com una casa construïda; és l'àmbit de la possibilitat,

el lloc on es poden fer efectius els somnis, els anhels. No hi ha por al demà; no hi ha por al que pugui venir, perquè el jove se sent confiat i capaç; creu que no hi ha cap drac que pugui plantar-li cara i se sent empès pel seu alè vital.

LI MANCA L'EXPERIÈNCIA del principi de realitat. Creu que podrà fer realitat els seus somnis. Lluita abnegadament per

“No hi ha res pitjor que un jove cínic, que vingui de tornada de tot, que ja no somii, que cossi el món com l'eterna repetició del mateix, perquè això suposa la desfeta de la humanitat

obrir-se camí en el món, per transformar el món que li ha estat donat com a llegat. Amb la generació que l'ha precedit en el temps, sent una actitud d'indignació; perquè, en sortir de la llar, constata, en pròpia pell, tot allò que de pervers i de bàrbar hi ha en el món. La bombolla de protecció explota en mil bocins i cospa la duresa de la vida, s'adona que el món no és un tot ordenat i lògic, sinó una massa caòtica d'esdeveniments, un dur combat per la supervivència.

ÉS INHERENT A AQUESTA ETAPA DE LA VIDA el vector utòpic, l'esperança en allò difícil, l'anhel del que és gran, la fascinació pels nobles i bells ideals. El jove anhela un món nou, una terra nova i acusa la generació que l'ha precedit en el temps per la devastadora herència que li ha deixat.

NO HI HA RES PITJOR QUE UN JOVE CÍNIC, que vingui de tornada de tot, que ja no somii, que cossi el món com l'eterna repetició del mateix, perquè això suposa la desfeta de la humanitat. Correspon a aquesta estació de la vida el gest de la revolta. El jove ha de plantar cara als grans, ha de fer-los culpables de tots els mals i creure, amb força i empena, que podrà refer el tort.

EN AQUESTA EDAT DE LA VIDA, hom té la sensació que el món és infinitament obert i que la pròpia força és il·limitada. És una actitud orientada cap a l'infinit. Tot és possible, tot està per fer; no hi ha fronteres, ni sostres de pedra. És la passió per la puresa, per l'ideal, la convicció que les idees vertaderes i les actituds justes estan immediatament en condicions de canviar la realitat i donar-li una nova configuració. Amb tot, li falta experiència de la vida, una experiència que solament es pot atresorar amb els anys, els sofriments i les frustracions.

De set en set

Enric Serra

Diàleg Impossible

Per més que l'independentisme català mantingui parada la taula del diàleg, no n'hi haurà. Som a les portes

d'una sentència del Tribunal Suprem que s'augura com un càstig exemplar contra els caps de les dues organitzacions més representatives del moviment cívic a favor de la independència de Catalunya i contra la presidenta del Parlament i els membres del govern que van traslladar a les institucions el debat públic sobre la plena sobirania. Aquest episodi aprofundirà la rassa que ja separa Catalunya d'Espanya i que van començar a cavar els agents de l'estafa política i jurídica perpetrada durant la reforma de l'Estatut. Des d'aleshores, els catalans vivim enmig d'una ofensiva permanent contra tot allò que mostri els trets identitaris del nostre país, instada i executada pel PP, pel PSOE i per Cs amb un exercici de terrorisme verbal incessant i progressiu. Aquells que remarquen que és un problema de convivència entre els catalans i no entre Catalunya i Espanya són els que no han estalviat esforços ni recursos per a gesticular des de les cambres parlamentàries, per a esperar l'intervencionisme judicial, i per a articular falsedats a través d'uns mitjans de comunicació subordinats a la recompensa del govern espanyol i de les empreses de l'Íbex 35. Els mateixos que han procurat ofegar financerament la Generalitat –amb l'aplicació de l'article 155 i amb una interpretació restrictiva del règim de transferències– i que amenacen permanentment amb una nova intervenció. No hi ha –no hi pot haver– cap diàleg entre qui fa anar l'èmbol de la premsadura i qui és a sota. Perquè l'independentisme pot ser pacífic i no violent, però Espanya és el contrari i ignorar-ho és rendir-se.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

El Tribunal Suprem debat les penes per als presos polítics

Els set magistrats busquen el vot unànime i part dels defensors ja tenen a punt el recurs

Rodríguez Zapatero desvincula violència i independentisme

L'expresident espanyol no veu res a Catalunya que justifiqui l'aplicació del 155

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Censurats per electoralsistes

DERROTA Ciutadans i el PP voten sols la censura al president Torra, però l'aprofiten per intentar erosionar el PSC **RETRET** Bona part de JxCat, ERC, el PSC, els comuns i la CUP acusen Cs d'usar-la només per lluitar contra les enquestes

Xavier Miró
BARCELONA

Ciutadans presentava ahir una moció de censura contra el president Torra abocada al fracàs, perquè només tenia el suport del minoritari subgrup parlamentari del PP: 40 vots a favor, però 76 en contra i 17 abstencions, un resultat conegut des que el PSC havia avançat que s'abstindria. Però el continuat atac als socialistes per part de la candidata del grup proponent, Lorena Roldán, va evidenciar que, a més de donar-se a conèixer com a possible futura candidata a la Generalitat, la moció tenia com a prioritat perdre tan pocs vots com fos possible en la fuga cap al PSC i el PSOE que li pronostiquen les enquestes. Al costat del PP, Cs va acusar els socialistes de convertir en un "dia trist" el que havia de ser un dia feliç d'unió del constitucionalisme. "Els socialistes s'han convertit en els socorristes del procés", els va retreure Roldán.

"Incívics i violents"

Ciutadans va justificar la presentació de la moció dient que era l'oportunitat que tenia el constitucionalisme per posar fi a l'independentisme "incívic, antidemocràtic i violent", que, pel portaveu al Parlament, Carlos Carrizosa, té atemorits els catalans. La va justificar al·ludint a la situació "excepcional" per la línia vermella que el pre-

Les frases

"Torra va defensar la via eslovena, la via dels morts, per a la secessió, senyors socialistes"

Carlos Carrizosa
PORTAVEU DEL GRUP PARLAMENTARI DE CIUTADANS

"Avui es pot dir no i posar-se al costat de Torra o dir sí i posar-se al costat de la democràcia i la llibertat"

Lorena Roldán
CANDIDATA DE CS A LA PRESIDÈNCIA

"La moció només busca rèdit electoral. Ciutadans no pot construir avui cap alternativa real"

Meritxell Budó
CONSELLERA DE LA PRESIDÈNCIA I PORTAVEU DEL GOVERN

"M'ha semblat que no presentava la moció contra el president, sinó contra algun diputat que ho vol ser, que soc jo"

Miquel Iceta
PRESIDENT DEL GRUP DEL PSC

sident Torra i l'independentisme haurien creuat "ovacionant els violents" en criticar l'empresonament dels set membres dels CDR que l'Audiència Nacional ha acusat de terrorisme. "Mai un lehendakari havia aplaudit ningú que l'Audiència Nacional hagués detingut per terrorisme", clamava el portaveu del grup.

Però Ciutadans va assenyalar també com a còmplices d'aquesta suposada situació Iceta, Pedro Sánchez, el PSC i el PSOE. Posava al descobert, així, la seva intenció electoral. "De veritat, senyor Iceta, que no veu la gravetat de les accions d'aquest president?", assenyalava Carrizosa, i hi afegia: "No entenc per què el PSC no es pot posar al costat dels que condemnen la violència i es posa al costat dels que

l'aplaudeixen." En el seu discurs com a candidata alternativa a Torra, la líder de Ciutadans, Lorena Roldán, en revelava el motiu últim. "Avui el que importa és qui es posarà al costat de la democràcia", afirmava en una acusació implícita al PSC, que mantenia la intenció d'abstenir-se.

Preveient aquesta absència, Roldán els situava al bàndol dels "dolents" —durant el discurs, havia parlat de bons i dolents— i interpretava a la seva manera el dilema de la votació: "O dir no i posar-se al costat de Torra o dir sí i posar-se al costat de la democràcia i la llibertat."

"Cop digital" aviat

Roldán va demanar als partits unionistes ser la imatge de la unitat per "derrotar la por" i va prometre "posar Catalunya

en marxa" si guanyava la votació, tot i saber que no la guanyaria.

Els eixos que va defensar per posar en marxa el país són "aturar l'independentisme del procés" —de nou, el va situar en primer lloc—; una auditoria per "aixecar les catifes" i tancar els "chiringuitos que només serveixen per tacar la imatge d'Espanya" —de nou—; la neutralitat de les institucions públiques —"prou d'ofegar-nos amb els llaços grocs", de nou—; un pla de xoc per a la sanitat pública; un pla de xoc per a les empreses que han "marxat per culpa del separatisme", i diverses iniciatives en universitats, infraestructures, medi ambient i contra la corrupció. I el tancament del Cescicat, que Roldán pronostica que serà l'epicentre del proper "cop a la democràcia" per part de l'independentisme: el "cop digital".

"Acte electoral" de Cs

Per no contribuir a "l'acte electoral" de Ciutadans, el govern va triar la consellera de la Presidència, Meritxell Budó, perquè repliqués a Roldán amb l'objectiu de deixar-ne al marge el president Torra.

Budó va recriminar a Ciutadans que el Parlament "no és un bar, ni un plató de televisió ni un pavelló per fer actes de campanya", i va argumentar per què l'acte d'ahir en realitat només era una moció de censura "formalment": es va anunciar pocs dies

després de la convocatòria electoral del 10-N; Ciutadans sabia que no tenia cap possibilitat d'obtenir els suports necessaris,

Cs i el PP acusen el PSC de fer "trist" un dia que els havia d'unir a tots tres

perquè les majories al Parlament són les mateixes que van fer que Arrimadas renunciés a presentar candidatura a la presidència arran de les darreres eleccions catalanes, i, per

acabar, "fa onze dies aquest Parlament va re-provar per majoria absoluta la candidata que avui es presenta". Budó va concloure que "avui Ciutadans no pot construir cap alternativa real" a Catalunya i els va acusar d'utilitzar el seu discurs suposadament centrat en "els problemes reals dels ciutadans" només per amagar "el conflicte real més important", que és, per ella, la falta d'encaix de Catalunya a Espanya.

"Si presento una moció de censura, regalo una victòria als independentistes", va dir el líder socialis-

L'APUNT Tarantino

Toni Dalmau

Ciudadans van projectar ahir al Parlament, amb més pena que glòria, una de les pel·lícules que es podran veure a la majoria de sales d'aquesta llarguíssima campanya. "Independentisme incívic, antidemocràtic i violent", un títol digne de Carrizosa, descriu amb quatre paraules el relat de ficció típic de l'unionisme pura raça. En aquest relat imaginari hi ha violència i sang fins a

mitja cama, però no és cap pel·lícula de Tarantino com deia erròniament la cap dels comuns a la cambra, Jéssica Albiach. Li falta, per ser-ho, aquell toc humorístic del director nord-americà que podia haver-hi aportat Iceta. Els socialistes tenen semblants guionistes però no estan disposats a compartir producció amb Cs i PP. De moment. Veurem què passa després del 10-N.

ta Miquel Iceta parafraçant la que va ser cap de l'oposició, Inés Arrimadas. Encara que la moció de Ciudadans amb el suport del PP hagués tingut el sí del PSC, no hauria sumat, va assegurar Iceta en resposta a les crides constants al suport del seu partit en la segona intervenció de Roldán.

Puja el to amb el PSC

Però el to de retret es va elevar molt quan Roldán va insistir en la complicitat del PSC amb aquells que "aplaudeixen i instiguen els violents". Iceta li va exigir: "No s'atreveixin

a acusar-nos de còmplices [del terrorisme]." I recordava que en van ser víctimes en l'època d'ETA. El líder del PSC els va acusar aleshores de fer una moció "propagandística" i també de mentir: "No menteixin a la gent. És la moció de la fracassada Lorena Roldán, perquè està eridada al fracàs." Si volien demostrar la unitat del constitucionalisme -hi afegia-, no havien d'atacar-lo en els debats públics.

La intervenció d'Iceta va desagradar al líder del PP català, Alejandro Fernández, que va qualificar d'imperdonable que Iceta,

segons ell, ataqués Roldán i desfés les esperances de futur dels ciutadans constitucionalistes.

Per la seva banda, la presidenta de Catalunya en Comú, Jéssica Albiach, va acusar Cs de mentir contínuament amb un relat fals d'una Catalunya amb violència als carrers i va instar la resta de grups a no col·laborar amb la formació d'Albert Rivera, a la qual retreu saber fer oposició només amb un "discurs d'odi" i "terra cremada" i convertir el Parlament en "un circ" o en "un plató de televisió" una setmana sí i l'altra també. ■

ERC carrega contra el PSC pel 155, que Cs va obviar ahir

"Quan converteixen tot el Parlament en un plató de televisió, guanyen vostès sempre", va retreure a Cs el diputat republicà Sergi Sabrià. Però ERC va lamentar, sobretot, la posició del PSC i li va reprotxar que només amenaci amb el 155, quan "hi ha moltes altres opcions". Sabrià va reprovar que el PSC no votés contra Cs "per un grapat de vots" i va recriminar a Iceta que no hi descarti pactar tot i que "sap qui són i què han fet per trencar la convivència d'aquest país". Roldán, que

ahir no va citar ni un cop el 155, acusava ERC de posar presumptes terroristes a les llistes del partit. "Hem condemnat sempre l'ús de la violència i el terrorisme", defensava Albert Batet (JxCat), i exigia a la líder taronja que no relacioni més l'independentisme pacífic amb el terrorisme. Batet va retreure a Ciudadans que no s'hagin respectat els resultats electorals pel fet que no s'ha permès la presa de possessió dels càrrecs electes empresonats o exiliats després de les eleccions catala-

nes, espanyoles i europees. "Deixin d'utilitzar els recursos públics per remuntar en les enquestes", li demanava Batet. La CUP va acusar Cs de presentar una moció com a resposta a una actuació de l'Estat contra l'independentisme. El diputat Vidal Aragonès va revelar que el text presentat per Cs dedicava només un paràgraf a sanitat, educació i ocupació i "vint a criminalitzar el president", la majoria de la cambra, l'independentisme i, fins i tot, el conjunt del país per la immersió.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

LA CRÒNICA

Jordi Alemany

Les classes a Roldán

La moció de censura presentada per Lorena Roldán no passarà, precisament, per un dels dies més importants de la història de Catalunya, a diferència del que suposadament van defensar els seus impulsors, el grup de Ciutadans, en les diverses intervencions efectuades ja fos per la candidata ahir a la presidència de la Generalitat, el seu portaveu, Carlos Carrizosa, o el diputat Ignacio Martín Blanco, que immediatament hi va afegir que també seria un dels més importants per a Espanya. I és aquest el marc nacional en què es va desenvolupar la llarga sessió estèril d'ahir: lluny de Catalunya i en l'horitzó el 10-N. Una moció amb un argumentari recurrent durant aquesta i anteriors legislatures, que es va acabar convertint en una moció de la moció, amb una nova mostra de brega, però ara entre els partits constitucionalistes. Això sí, a la tarda i quan els focus ja no podien captar les imatges del desembarcament de la plana major dels taronges, amb Albert Rivera entre altres, que havien deixat l'hemicicle. Abans, però, ja s'havia encarregat de buscar els seus minuts llargs d'atenció als mitjans pel saló dels passos perduts del Parlament.

També hi era la predecessora de Roldán, Inés Arrimadas, que sí que va seguir part de la sessió a la tarda, i que al matí va recollir les seves paraules d'agraïment: "Per mostrar-nos el camí a mi i a altres tantes dones en ser la primera dona a guanyar unes eleccions a Catalunya." Però va obviar, després de dir que serà "la primera dona que es presenta per

Lorena Roldán, durant la intervenció, ahir, en el ple de la moció de censura, que no va prosperar ■ JOSEP LOSADA

ser la presidenta de la Generalitat", que un cop guanyades les eleccions del 21 de desembre del 2017, sí que va descartar, amb una senzilla suma, fer una moció tot i ser la llista més votada perquè "los números no dan" com li van recordar el socialista Miquel Iceta i Jéssica Albiach, dels comuns. Per això va haver d'escoltar en repetides ocasions, i de gairebé tots els grups, que es tractava d'un "acte electoral" arran dels mals auguris que els donen les enquestes –fins a 630.000 vots de pèrdua els va comptabilitzar el republicà Sergi Sabrià– i, és clar, de marcar perfil constitucionalista i intentar posar

contra les cordes el PSC. Però Iceta, gat vell, la va acusar de fer "falses maniobres i piromusicals", d'intentar fer una moció no al govern sinó a ell com a candidat que vol esdevenir president de la Generalitat, d'"oportunisme", li va recordar que l'"aritmètica s'aprèn abans a l'escola" i, amb vehemència li va demanar que "no enganyn més els catalans dient que la llibertat, la convivència i la tolerància depèn d'una moció de censura fracassada", que després va qualificar de "la moció de la fracassada Lorena Roldán". I és que la maquinària de Cs no va parar d'intentar posar en el punt de mira els socialistes, i ja només en

la primera intervenció de Carrizosa fins a sis vegades va fer una interpel·lació directa al PSC per posar de manifest que no els volien donar suport i que s'alineaven

El ple es va convertir en una moció a la moció de Cs que va plantejar en clau electoral espanyola

amb l'independentisme.

Fins i tot el portaveu popular, Alejandro Fernández, i davant de la novament candidata del PP a Barcelona, Cayetana Álvarez de Toledo, i tot i ser els únics aliats a

la moció, també va tenir un petit moment per allisonar la candidata dels taronges en assegurar que els constitucionalisme "no pot ser únicament un moviment de protesta" amb "només cartellons i comunicació postmoderna", ja que s'ha d'expressar "amb serenitat".

Amb més de sis hores de rèpliques i contrarèpliques, els al·licionaments van continuar des dels altres grups de l'oposició. Des de les files dels comuns, Albiach li va desmuntar alguns dels deu eixos del programa que Roldán volia aplicar com a presidenta de "tots els catalans" –el primer: parar el Procés i sense cap proposta per als dos milions d'independentistes– i va qualificar d'"una mica oxímoron" que sigui Cs qui planteji una moció fake a la convivència perquè "qui forma part del problema no pot ser mai la solució".

Cs es va quedar sense un altre dels seus grans objectius del dia, que intervingués el president Quim Torra tot i insistir en alguns dels clàssics i tòpics de la legislatura: l'apreuteu als CDR, l'aplaudiment a presumptes terroristes; el cop a la democràcia del 6 i 7 de setembre del 2017; els fugitius i presumptes delinqüents amb què titllen els presos polítics i exiliats; les al·lusions a ETA i un llarg etcètera. Torra va aguantar estoicament i la rèplica la va fer la portaveu del govern, Meritxell Budó, que, coincidint amb Albert Batet (JxCat), va acusar Cs de fer un "ús interessat i fraudulent" del Parlament i dels recursos públics per celebrar el ple amb una moció de censura que d'antuvi sabien que tenien perduda.

8293437-1216211L

finques
Pous

tenim el comprador ideal per al teu immoble.

Si vols **vendre** el teu immoble
en les **millors condicions**.**TRUCA'NS ARA 93 790 39 45**

Disposom d'una àmplia cartera de clients interessats en comprar a Mataró i al Maresme

MATARÓ · C/ Pujol 20 · 08301 · finquespous@finquespous.cat · tel. 93 790 39 45

Ei propietari!

No perdís el temps,

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Bosch replica a Borrell que mantindrà les delegacions

■ Diu que “no és admissible” el nou recurs presentat pel Ministeri d'Afers Estrangers contra les de Mèxic, l'Argentina i Tunísia ■ Anima a explicar que hi ha presos polítics per delictes inexistents

Jordi Alemany
BARCELONA

El conseller d'Acció Exterior, Alfred Bosch, va aprofitar ahir per esperonar els responsables designats pel govern de Catalunya a les delegacions exteriors perquè continuïn explicant “la veritat” del país arreu del món i no es deixin “cohibir” pel nou recurs que el Ministeri d'Afers Estrangers encapçalat per Josep Borrell ha presentat davant la sala contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) contra l'obertura de les tres noves seus, les de Mèxic, l'Argentina i Tunísia, argumentant que la tasca de les oficines de la Generalitat és “nociva per als interessos de l'Estat”. El conseller va assegurar que l'acció judicial del govern espanyol “no és admissible” i va qualificar d’“obligació i necessitat” per a Catalunya seguir treballant per “internacionalitzar” el país al

El conseller Alfred Bosch durant la reunió ahir al matí amb els responsables de les delegacions a l'exterior ■ J. ALEMANY

món.

Davant de la desena de delegats i amb la presència en pantalla de l'exconsellera d'Agricultura Meritxell Serret, ara exiliada a Brussel·les, on exerceix de delegada del govern a la Unió

Europea, Bosch va lamentar que el ministre Borrell i la marca España Global només treballen “en negatiu” per “menystenir i malparlar” del treball d'internacionalització de Catalunya, però va assegurar que

“no negligirem” i el govern seguirà “fent feina en positiu”. I hi va afegir que tot i l'intent del ministeri de recórrer judicialment contra el pla d'acció d'internacionalització del departament aprovat la “nostra

obligació és no tocar-ne ni una coma” perquè no hi ha res que estigui mal fet i “és legal i legítim”.

El conseller va destacar que era la segona reunió de treball després de la restitució de les delegacions un

cop superada l'aplicació de l'article 155, i va assegurar que serà una feina que no aturaran “presentin els recursos que presentin”. I va avançar que seguiran expandint la projecció del país amb delegacions pels cinc continents aprofitant el dinamisme i els actius econòmics del país, recordant el creixement de les inversions estrangeres el darrer any.

El TSJC ja va desestimar la petició del govern espanyol de tancar cautelarment les delegacions de la Generalitat a Berlín, Londres i Ginebra –que va fer el Ministeri d'Afers Estrangers a principis de juliol–, recordant al govern espanyol que no havia demanat cap mesura cautelar el setembre del 2018 en el contenciós contra el decret que restablí diverses delegacions ni el gener del 2019 quan va formalitzar la demanda.

Sentències i “la veritat”

Davant la imminència de la sentència del Tribunal Suprem pel judici pel referèndum de l'1-O, el conseller Bosch també va aprofitar per instar els delegats que “s'expliqui la veritat”, que al seu entendre implicarà dir que diverses persones han passat en presó preventiva dos anys “acusades de violència a través dels delictes de rebel·lió i sedició, que simplement no van existir”. ■

El TSJC accepta investigar Salvadó (ERC) per l'1-O

■ La magistrada cita l'exsecretari d'Hisenda a declarar el 19 de novembre

Mayte Piulachs
BARCELONA

La magistrada del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) que investiga l'exsecretari general d'Economia i actual diputat d'ERC, Josep Maria Jové, per haver organitzat el referèndum de l'1-O, va acceptar ahir d'assumir la instrucció contra el llavors secretari d'Hisenda i també diputat d'ERC, Lluís Salvadó, i el cita a declarar com a acusat dels

delictes de malversació de fons públics, revelació de secrets i desobediència el 19 de novembre, segons va informar ahir el gabinet de premsa del TSJC.

Amb aquesta resolució, la magistrada Maria Eugènia Alegret recull la demanda de la magistrada del jutjat d'instrucció 13 de Barcelona –que investiga una quarantena d'alts càrrecs, funcionaris i empresaris per l'1-O– perquè assumís el cas de Salvadó, després de comunicar-li, el setembre passat, una exposició raonada sobre els indicis recollits contra ell, que, com que és aforat per la seva acta de diputat, només pot continuar sent

investigat pel TSJC. El fiscal i Vox, com a acusació popular, s'hi van adherir.

En la resolució, la magistrada del TSJC exposa els principals indicis contra l'actual diputat d'ERC recollits per la seva col·lecció del jutjat de Barcelona, a partir d'escoltes telefòniques i de documents trobats al seu despatx, en llaips de memòria, o a casa seva. Per exemple, se sosté que “Salvadó, subordinat de Jové, treballava en forma intensa en el disseny de les anomenades estructures d'estat” des de principi del 2016. Els projectes que treballaven, segons la Guàrdia Civil, implicava quatre àrees: sos-

Lluís Salvadó, actual diputat per ERC, al Parlament, el 2018 ■ JOSEP LOSADA

tenibilitat econòmica i financera i finançament del nou estat; banc central de Catalunya; supervisió del sistema financer i autoritat de la competència, i desenvolupar la hisenda pròpia per poder recaptar impostos estatals. Una ei-

na que un càrrec d'IBM va aclarir al TSJC que el 2017 calien uns dos anys més per desenvolupar-la.

D'altra banda, la jutgesa inclou l'indici que van organitzar la votació de l'1-O, malgrat –precisa– que el Tribunal Constitu-

cional (TC) en la sentència del 2015, seguida de resolucions el 2016 i el 2017, fixa que sense la modificació constitucional no és possible la creació d'un estat català ni la celebració d'un referèndum d'autodeterminació. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Tribunal Suprem ultima les penes per als presos polítics

- Els jutges deliberen fins a l'últim moment per buscar consens i per evitar filtracions abans no es faci pública la sentència
- Una part de les defenses diu que ja tenen a punt el recurs

Redacció
BARCELONA

Els set magistrats del Tribunal Suprem que van jutjar els líders independentistes acusats de rebel·lió i sedició es van reunir ahir per deliberar les penes que imposaran als processats per l'1-O. La concreció de les penes que recollirà la sentència s'havia deixat per a l'últim moment en espera de buscar la màxima unanimitat a l'hora de decidir-les i també per evitar filtracions abans de la publicació de la sentència, en els pròxims dies.

Coincidint amb la trobada dels magistrats, el coordinador de les defenses de Joaquim Forn, Jordi Turull i Josep Rull, l'advocat Francesc Homs, va anunciar que ja tenen a punt el recurs contra la sentència. Homs va assegurar que l'independentisme català "no mereix cap retret penal", perquè, al seu parer, "amb la llei a la

La frase

“S'està mirant d'acoquinar l'independentisme perquè no surti al carrer ni digui segons què”

Francesc Homs
ADVOCAT

mà, no existeix sentència alternativa a la lliure abstracció”. Per l'advocat dels tres processats de JxCat, si la sentència del Suprem acaba sent condemnatòria, no serà "un punt final, sinó un punt i seguit", perquè pensen esgotar totes les vies jurídiques.

En aquest sentit, Homs va assenyalar el Tribunal Constitucional (TC), on segurament presentaran recurs un cop es conegui la sentència, i on "també ha donat senyals que hi ha discussions internes". Al seu parer, "la creativitat jurídica d'alguns és molt delicada", referint-se a la "violèn-

cia ambiental", que, segons Homs, "és molt relativa i un invent" del president del Suprem, Manuel Marchena, per la qual cosa "no dona cap tipus de seguretat jurídica". Com a resposta a la sentència, l'advocat va fer una crida a la unitat de partits i entitats del moviment independentista, al qual va dir que s'està mirant d'acoquinar perquè no surti al carrer ni digui segons què".

Els CDR, a les marxes

Els CDR van fer ahir una crida a la ciutadania a través de les xarxes socials perquè participi en les marxes per la llibertat impulsades per l'ANC i Òmnium com a resposta a la sentència. La intenció és sortir al carrer i mobilitzar-se en una de les cinc marxes populars que sortiran a peu des de Girona, Vic, Berga, Tàrraga i Tarragona per recórrer 100 quilòmetres en tres dies i confluïr tots a Barcelona. ■

Turull, durant l'últim torn de paraula al Tribunal Suprem, el 12 de juny del 2019 ■ ACN

L'aturada general s'ajorna fins al 18 d'octubre

Una setmana més de marge per preparar la vaga general anunciada per la Intersindical CSC i que finalment es farà el 18 d'octubre. El sindicat va decidir ahir ajornar l'aturada convocada a Catalunya inicialment l'11 d'octubre atesa la possibilitat que la sentència del judici del procés no es faci pública fins a finals de la setmana vinent. Ahir els representants sindicals van presentar un preavis amb la nova data al Departament de Treball. Els motius que argumenten

per anar a la vaga són socials i econòmics, com ara la derogació de la reforma laboral i la reivindicació d'un salari mínim de 1.200 euros. S'insta també a la igualtat de gènere en el món del treball i a la recuperació del poder adquisitiu de salaris i pensions.

Si es compleixen els terminis, la vaga coincidirà amb els dies immediatament posteriors a la comunicació de la sentència, i això podria ajudar a vehicular la resposta que el moviment independentista

hi vulgui donar. Aquest és el motiu que justifica el canvi de data, preparar la jornada "amb les millors condicions". L'aturada podria impactar especialment en l'àmbit de l'educació i en l'administració de la Generalitat, on la Intersindical CSC és el primer sindicat (empatat amb la Catac) des del març. Ara per ara, la vaga no té el suport dels dos principals sindicats, CCOO i la UGT, i topa amb el rebuig de la patronal Foment, que la considera "estrictament política".

18094212172503

Ctra. de Vic, 25-31
MANRESA
Tel. 938 72 44 52 · 665 94 38 75
monverd@monverd.cat

*Els divendres matí i tarda
i els dissabtes al matí del mes d'octubre
obrim l'Outlet amb descomptes del*

50% al 70%

Horari: de 9 a 13.30 h i de 17 a 20 h

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Rodríguez Zapatero no veu raons per a un 155 i desvincula violència i independentisme

- L'expresident espanyol recorda que l'article és una "mesura extraordinària"
- Casado reclama que s'apliquin sis lleis per intervenir Catalunya tot seguit

M.R.
BARCELONA

L'expresident del govern espanyol José Luis Rodríguez Zapatero va rebutjar que es vinculés el debat polític sobre la situació a Catalunya amb la violència, i va recordar que el 155 és una mesura "extraordinària" que només caldria adoptar "en circumstàncies molt i molt excepcionals". En una entrevista a RNE, Rodríguez Zapatero va insistir que en l'actual situació el que tocava fer amb Catalunya és "intentar forjar tots els espais i actituds en favor del diàleg, el retrobament i la convivència, i no els que porten més divisió i confrontació". Zapatero, que va apuntar que la moció de censura de Cs contra el president Torra no aporta solucions al conflicte a Catalunya, va demanar al PP una "reflexió serena" per trobar vies de diàleg amb les forces independentistes. Interrogat per les detencions dels CDR i la vinculació que s'ha fet de l'independentisme amb la violència, Zapatero va assegurar que malgrat que "hi ha un sector de l'independentisme que està en la via radical", cal "ser prudents" quan es parla de violència, perquè "fins ara hem tingut situacions difícils però una actitud pacífica del moviment independentista, i la immensa majoria dels catalans tenen una cultura pacífica i democràtica inequívoca". L'expresident va deixar clar: "Hem de ressaltar (el pacifisme) majoritari per damunt de qualsevol circumstància". "Si hi ha persones que actuen en el risc de violència, sens dubte que l'Estat de dret i la llei actuaran", va afegir.

El PP és als antípodes d'aquesta visió expressada ahir per Rodríguez Zapatero. El líder popular a l'Estat, Pablo Casado, va

L'expresident espanyol José Luis Rodríguez Zapatero, aquest dissabte a València ■ J.C.C./EFE

Un Senat dissolt pot aplicar el 155, diu Manuel Cruz

El president del Senat, Manuel Cruz, manté que si es donessin les circumstàncies seria "perfectament possible" que la diputació permanent de la cambra alta aplicués el 155 encara que el Senat estigués dissolt. En una entrevista ahir al matí a Catalunya Ràdio, Cruz va assegurar que així ho prevenen els lletrats del Senat. "Els lletrats de la cambra ja van dir, quan es va aplicar per primera vegada, el 2017, el 155, que això

era possible. Que fos la diputació permanent qui aplicués el 155 era perfectament possible", va dir. Cruz va assegurar que, segons els serveis jurídics del Senat, seria "absurd" que hi hagués un temps en què, "davant d'una situació excepcional", "l'Estat no pogués disposar de determinades eines". Amb tot, Manuel Cruz va subratllar que en aquests moments no es donen les circumstàncies per a l'aplicació de l'article 155 de

la Constitució a Catalunya. El mateix va assegurar ahir al Parlament el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, durant el debat de la moció de censura presentada per Ciutadans contra el president de la Generalitat. "L'aplicació del 155 no pot ser capritxosa, arbitrària i encara menys permanent, i aquesta és l'única recepta que vostès defensen", va dir, tot i que en cap cas va descartar que s'hagi d'aplicar la mesura.

reclamar a Pedro Sánchez que apliqui ja sis lleis per intervenir Catalunya, com a pas previ per a l'aplicació del 155. Es tracta, segons Casado, de la *ley de seguridad nacional*, per prendre les competències dels Mossos; la llei d'estabilitat financera, per intervenir els comptes del govern; la llei d'exterior, que hauria de servir per tancar el Di-

plocat; la d'inspecció educativa, per posar punt final al que el PP considera "adoctrinament" a les aules; la llei de l'audiovisual, per "posar fi a la propaganda pública en els mitjans de comunicació" (i poder intervenir TV3 i Catalunya Ràdio, entre altres coses), i la llei penitenciària. "Són sis lleis que estan en vigor i que es poden aplicar

ja, i si després cal aplicar el 155 nosaltres hi serem per donar-hi suport", va dir Casado, que va advertir Sánchez que si no recorre "ja" contra les resolucions del Parlament sobre la desobediència, la reacció a la sentència del procés i la sortida de la Guàrdia Civil a Catalunya, ho faran els seus diputats i senadors. ■

construint
NOUS MONS
1914
1945
Les avantguardes històriques a la col·lecció de l'IVAM

Francis Picabia
Hache-Paille (Picadora de palla), 1922
© Francis Picabia, VEGAP, Barcelona, 2019

Exposició
fins al 23 de febrer
de 2020

VISITES COMENTADES
Dissabtes 5 i 26 d'octubre;
2, 16 i 30 de novembre,
a les 19 h

VISITA EN FAMÍLIA +8
Formes modernes
Dissabte 9 de novembre,
a les 18 h

No te la perdís!

Exposició produïda per l'IVAM Institut Valencià d'Art Modern en col·laboració amb "la Caixa"

GENERALITAT VALENCIANA
Consell de l'Educació, Investigació, Cultura i Esport

IVAM

#NousmonsCaixaForum
CaixaForum.es - Ciutadans, 19

Girona
CaixaForum
"la Caixa"

88-1907-1212826L